

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 195

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

17 iulie 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 195/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 179, 3.7.2010	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 195/02	Cauza C-228/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 mai 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 78, 79, 83 și 86 — Bază de impozitare — Vânzarea unui autovehicul — Includerea în baza de impozitare a unei taxe aplicabile autovehiculelor neînmatriculate)	2
---------------	---	---

2010/C 195/03	Cauza C-187/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 16 aprilie 2010 — Baris Unal/Staatssecretaris van Justitie	2
---------------	--	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 195/04	Cauza C-190/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 16 aprilie 2010 — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)/Boys Toys S.A., Administración del Estado	3
2010/C 195/05	Cauza C-192/10: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	3
2010/C 195/06	Cauza C-194/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgerichts München I (Germania) la 21 aprilie 2010 — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann/Hypo Real Estate Holding AG	3
2010/C 195/07	Cauza C-197/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 23 aprilie 2010 — Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado și Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español	4
2010/C 195/08	Cauza C-199/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 26 aprilie 2010 — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública	4
2010/C 195/09	Cauza C-203/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven Administrativen Sad (Bulgaria) la 26 aprilie 2010 — Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnienieto” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite/„Auto Nikolovi” OOD	5
2010/C 195/10	Cauza C-205/10 P: Recurs introdus la 30 aprilie 2010 de Heinz Helmuth Eriksen împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2010 în cauza T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen/Comisia Europeană	6
2010/C 195/11	Cauza C-210/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 3 mai 2010 — Márton Urbán/Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága	7
2010/C 195/12	Cauza C-213/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Republica Lituania) la 4 mai 2010 — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma”	7
2010/C 195/13	Cauza C-217/10 P: Recurs introdus la 5 mai 2010 de Bent Hansen împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2010 în cauza T-6/09, Bent Hansen/Comisia Europeană	8
2010/C 195/14	Cauza C-221/10 P: Recurs introdus la 7 mai 2010 de Artegoda GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 3 martie 2010 în cauza T-429/05, Artegoda GmbH/Comisia Europeană, cealaltă parte în proces: Republica Federală Germania	9
2010/C 195/15	Cauza C-222/10 P: Recurs introdus la 7 mai 2010 de Brigit Lind împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2010 în cauza T-5/09, Brigit Lind/Comisia Europeană	10

<u>Numărul informării</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2010/C 195/16	Cauza C-223/10: Acțiune introdusă la 7 mai 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria	12
2010/C 195/17	Cauza C-229/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugalia) la 10 mai 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/Companhia de Seguros Tranquilidade SA	12
2010/C 195/18	Cauza C-233/10: Acțiune introdusă la 11 mai 2010 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos	13
2010/C 195/19	Cauza C-246/01: Acțiune introdusă la 18 mai 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	13
2010/C 195/20	Cauza C-251/10 P: Recurs introdus la 20 mai 2010 de KEK Diavlos împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic) pronunțate la 18 martie 2010 în cauza T-190/07, KEK Diavlos/Comisia	14
2010/C 195/21	Cauza C-253/10: Acțiune introdusă la 19 mai 2010 — Comisia Europeană/Republica Slovacă	14
2010/C 195/22	Cauza C-257/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Regeringrätten (Suedia) la 25 mai 2010 — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström	15
2010/C 195/23	Cauza C-146/09: Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 22 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG	15
2010/C 195/24	Cauza C-491/09: Ordonanța Curții din 6 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	16
2010/C 195/25	Cauza C-553/09: Ordonanța președintelui Curții din 21 aprilie 2010 — BCS SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Deere & Company, Deere & Company	16

Tribunalul

2010/C 195/26	Cauza T-35/09: Hotărârea Tribunalului din 2 iunie 2010 — Procaps/OAPI — Biofarma (PROCAPS) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PROCAPS — Mărcile naționale și internaționale verbale anterioare PROCAPTAN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor și a serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	17
---------------	---	----

2010/C 195/27	Cauzele T-128/08 și T-241/08: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2010 — CBI și ABISP/Comisia („Ajutoare de stat — Subvenții acordate de autoritățile belgiene spitalelor publice — Serviciu de interes economic general — Plângere — Pretinsă decizie de clasare a plângerii — Adoptare ulterioară a unei decizii prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața comună — Nepronunțare asupra fondului”) 17	17
2010/C 195/28	Cauza T-441/08: Ordonanța Tribunalului din 21 mai 2010 — ICO Services Ltd/Parlamentul European și Consiliul („Acțiune în anulare — Decizia nr. 626/2008/CE — Cadru comun pentru selectarea și autorizarea operatorilor de sisteme mobile de comunicații prin satelit — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”) 18	18
2010/C 195/29	Cauza T-502/08: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2010 — Volkswagen/OAPI — Deutsche BP (SunGasoline) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 18	18
2010/C 195/30	Cauza T-200/09: Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2010 — Abertis Infraestructuras/Comisia Europeană [„Acțiune în anulare — Concentrări — Decizie de închidere a procedurii inițiate în temeiul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 — Termen de introducere a acțiunii — Data la care începe să curgă termenul — Inadmisibilitate”] 18	18
2010/C 195/31	Cauza T-15/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 mai 2010 — Noko Ngele/Comisia („Procedură privind măsurile provizorii — Cerere de măsuri provizorii — Cerințe de formă — Inadmisibilitate”) 19	19
2010/C 195/32	Cauza T-194/10: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2010 — Republica Ungară/Comisia 19	19
2010/C 195/33	Cauza T-207/10: Acțiune introdusă la 6 mai 2010 — Deutsche Telekom/Comisia 20	20
2010/C 195/34	Cauza T-211/10: Acțiune introdusă la 3 mai 2010 — Strålfors Aktiebolag/OAPI — (ID SOLUTIONS) 21	21
2010/C 195/35	Cauza T-212/10: Acțiune introdusă la 3 mai 2010 — Strålfors Aktiebolag/OAPI — (IDENTIFICATION SOLUTIONS) 21	21
2010/C 195/36	Cauza T-213/10 P: Recurs introdus la 10 mai 2010 de P împotriva Hotărârii din 24 februarie 2010 pronunțate de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-89/08, P/Parlamentul European 22	22
2010/C 195/37	Cauza T-214/10: Acțiune introdusă la 7 mai 2010 — Moselland/OAPI — Renta Siete (DIVINUS) ... 23	23
2010/C 195/38	Cauza T-215/10: Acțiune introdusă la 11 mai 2010 — Republica Elenă/Comisia 23	23

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2010/C 195/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 179, 3.7.2010

Publicații anterioare

JO C 161, 19.6.2010

JO C 148, 5.6.2010

JO C 134, 22.5.2010

JO C 113, 1.5.2010

JO C 100, 17.4.2010

JO C 80, 27.3.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 mai 2010 —
Comisia Europeană/Republica Polonă**

(Cauza C-228/09) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — TVA —
Directiva 2006/112/CE — Articolele 78, 79, 83 și 86 —
Bază de impozitare — Vânzarea unui autovehicul —
Includerea în baza de impozitare a unei taxe aplicabile
autovehiculelor neînmatriculate)*

(2010/C 195/02)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: M. Dowgielewicz, M. Jarosz și A. Rutkowska, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 78, 79, 83 și 86 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Vânzarea unui autovehicul — Includerea în baza de impozitare a unei taxe datorate pentru înmatricularea vehiculului

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Raad van State (Țările de Jos) la 16 aprilie 2010 — Baris
Unal/Staatssecretaris van Justitie**

(Cauza C-187/10)

(2010/C 195/03)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Baris Unal

Pârât: Staatssecretaris van Justitie

Întrebările preliminare

Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii [adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia] coroborat, printre altele, cu principiul securității juridice interzice autorităților naționale competente să retragă permisul de ședere al unui lucrător turc, care nu este vinovat de niciun comportament delictual, cu efect retroactiv de la data la care a încetat să existe motivul față de care dreptul național subordona acordarea permisului de ședere, această retragere intervenind după expirarea termenului de un an prevăzut la articolul 6 alineatul (1) prima liniuță susmenționat?

⁽¹⁾ JO C 233, 26.9.2009.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 16 aprilie 2010 — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)/Boys Toys S.A., Administración del Estado

(Cauza C-190/10)

(2010/C 195/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

Pârâte: Boys Toys S.A., Administración del Estado

Întrebarea preliminară

Articolul 27 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară poate fi interpretat în sensul că pot fi luate în considerare nu numai ziua, ci și ora și minutul depunerii cererii de înregistrare a unei mărci comunitare la OAPI (cu condiția dovedirii acestor informații) în vederea stabilirii priorității temporale față de o marcă națională depusă în aceeași zi, în cazul în care norma internă care reglementează înregistrarea acestei din urmă mărci consideră relevantă ora depunerii cererii?

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-192/10)

(2010/C 195/05)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: S. Pardo Quintillán și A. Marghelis, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor naționale necesare pentru a asigura respectarea obligațiilor

privind închiderea, gestiunea și controlul în perioada post-tratare ale depozitului de deșuri din Cova da Loba, situat în O Grove (Pontevedra, Galicia), Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 13 și 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșuri ⁽¹⁾;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Directiva 1999/31/CE are ca obiectiv principal să prevină sau să reducă, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului și, mai ales, poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, a aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri ulterioare pentru sănătatea umană pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață al depozitului de deșuri.
2. Astfel cum reiese din informațiile comunicate chiar de autoritățile spaniole, depozitul de deșuri din Cova da Loba a fost autorizat în anul 2000. Prin urmare este vorba despre un depozit de deșuri existent, în sensul articolului 14 din Directiva 1999/31/CE.
3. Depozitul de deșuri din Cova da Loba a fost abandonat, fără să se fi efectuat închiderea acestuia și fără a respecta procedurile de control și gestiune în perioada post-tratare potrivit articolului 13 din directivă.
4. În consecință, reiese din informațiile transmise de autoritățile spaniole că procedura de închidere a depozitului de deșuri din Cova da Loba nu a fost îndeplinită. Prin urmare, având în vedere considerațiile ce precedă, situația acestui depozit încalcă articolele 13 și 14 din Directiva 1999/31/CE.

⁽¹⁾ JO L 182, p. 1, Ediție specială 15/vol. 5, p. 94.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgerichts München I (Germania) la 21 aprilie 2010 — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann/Hypo Real Estate Holding AG

(Cauza C-194/10)

(2010/C 195/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din acțiunea principală

Reclamantii: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann

Pârâtă: Hypo Real Estate Holding AG

Nebenintervenienten: Klaus E. H. Zapf, Inge Jung-Arend

Întrebările preliminare

1. Ținând seama de interdicția din dreptul comunitar de a adopta, înainte de expirarea termenului de transpunere a unei directive, dispoziții care să contravină obiectivelor acesteia, articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2007/36/CE⁽¹⁾ este aplicabil în cazul în care legiuitorul național a adoptat o reglementare care iese din vigoare odată cu expirarea termenului de transpunere a directivei și care permite, pe parcursul acestui termen de transpunere, reducerea până la o zi a termenului de convocare a unei adunări generale a acționarilor, dacă adunarea generală a acționarilor adoptă o hotărâre (majorarea capitalului cu excluderea dreptului preferențial de subscriere) care, în temeiul dispozițiilor legale, rămâne validă după înregistrarea sa în registrul comerțului, chiar și atunci când, în urma admiterii unei acțiuni în anulare, hotărârea adunării generale a acționarilor este anulată?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: încălcarea articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2007/36/CE poate fi justificată de normele de drept comunitar, în special de articolul 297 CE?

⁽¹⁾ Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă (JO L 184, p. 17).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 23 aprilie 2010 — Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado și Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

(Cauza C-197/10)

(2010/C 195/07)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Unio de Pagesos de Catalunya

Pârâte: Administración del Estado și Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatul 2 litera b) din Decretul regal nr. 1470 din 2 noiembrie 2007, care subordonează posibilitatea obținerii unor drepturi la plata unică din rezerva națională condiției de a fi vorba despre tineri agricultori care să fi efectuat prima instalare în cadrul unui program de dezvoltare rurală instituit în temeiul Regulamentului nr. 1698/2005⁽¹⁾ al Consiliului din 20 septembrie 2005 este conform cu articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003⁽²⁾ al Consiliului din 29 septembrie 2003?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/1971 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 26 aprilie 2010 — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública

(Cauza C-199/10)

(2010/C 195/08)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Pârâtă: Fazenda Pública

Întrebările preliminare

Reținerea la sursă a impozitului pe societăți aferent anului 2003 la care a fost supusă o societate nerezidentă pe teritoriul național, percepută la cota de 15 %, conform prevederilor Convenției încheiate între Portugalia și Spania pentru evitarea dublei impuneri, pentru dividendele nete ce i-au fost distribuite în calitate de acționar la o societate rezidentă a unui stat membru, în temeiul articolului 80 alineatul (2) litera (c) și al articolului 88 alineatul (3) litera (b), alineatul (4) și alineatul (5) din CIRC, al articolului 71 literele (a) și (d) din CIRS și al articolului 59 din EBF, în versiunea sa în vigoare la momentul respectiv, încalcă principiile nediscriminării, libertății de stabilire și liberei circulații a capitalurilor prevăzute la articolele 12 CE, 43 CE, 46 CE, 56 CE și la articolul 58 alineatul (3) CE, precum și dispozițiile articolului 5 alineatul (1) din Directiva 90/435/CEE?

model, număr de serie, an de fabricație, etc.) pentru a se distinge de alte obiecte de același gen dar care sunt în schimb determinate prin caracteristici generice?

2. Formularea „astfel cum sunt definite de statele membre”, cuprinsă la articolul 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, conferă statelor membre posibilitatea de a defini ele însele noțiunea „bunuri second-hand”, sau definiția acestei noțiuni din directivă trebuie să fie transpusă în mod strict în legislația națională?

3. Condiția prevăzută într-o dispoziție națională, potrivit căreia bunurile second-hand sunt identificate în mod individual, este conformă cu litera și cu spiritul definiției din dreptul comunitar a „bunurilor second-hand”?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven Administrativen Sad (Bulgaria) la 26 aprilie 2010 — Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite/„Auto Nikolovi” OOD

(Cauza C-203/10)

(2010/C 195/09)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven Administrativen Sad (Bulgaria)

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite (Directorul adjunct al direcției „Contencios și administrarea executării” din Varna, care aparține de administrația centrală a Agenției Naționale Fiscale)

Intimată: „Auto Nikolovi” OOD

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „bunuri second-hand” — menționată la articolul 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (1) — include și bunuri mobile uzate care nu sunt suficient individualizate (prin marcă,

4. Având în vedere considerentul (51) al Directivei 2006/112/CE a Consiliului, este posibil să se considere că expresia „în cazul în care respectivele bunuri i-au fost livrate în Comunitate”, cuprinsă la articolul 314 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, include și importul de bunuri second-hand efectuate de însuși comerciantul persoană impozabilă?

5. În ipoteza în care sistemul de impozitare al marjei se aplică și în privința livrării de bunuri second-hand de către un comerciant persoană impozabilă care le-a importat personal, se impune ca persoana de la care comerciantul persoană impozabilă a achiziționat aceste bunuri să aparțină uneia dintre categoriile de persoane prevăzute la articolul 314 literele (a)-(d)?

6. Enumerarea bunurilor prevăzută la articolul 320 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului este exhaustivă?

7. Articolul 320 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia dreptul comerciantului persoană impozabilă de a deduce drept taxă aferentă intrărilor TVA-ul pe care l-a achitat cu ocazia importului de bunuri second-hand ia naștere și este exercitat în perioada în care aceste bunuri au făcut obiectul unei livrări ulterioare impozabile, în privința căreia comerciantul persoană impozabilă aplică sistemul normal de impozitare?

8. Articolul 314 literele (a)-(d) și articolul 320 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE au efect direct, iar instanța națională le poate invoca în mod direct într-un caz precum cel în speță?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Recurs introdus la 30 aprilie 2010 de Heinz Helmuth Eriksen împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2010 în cauza T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen/Comisia Europeană

(Cauza C-205/10 P)

(2010/C 195/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Heinz Helmuth Eriksen (reprezentant: I. Anderson, Advocate)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— Anularea în întregime a deciziei Tribunalului cuprinsă în Ordonanța din 24 martie 2010 prin care s-a respins ca vădit inadmisibilă acțiunea recurentului iar acesta a fost obligat la plata cheltuielilor de judecată.

— reținerea spre soluționare a cauzei și obligarea Comisiei la plata către recurent:

(a) a sumei de 800 000 de euro sau a oricărei alte sume pe care Curtea o consideră justă și echitabilă pentru durerea, suferința și afectarea calității vieții trecute, prezente și viitoare cauzate de problemele grave de sănătate ale recurentului rezultate din refuzul arbitrar și nelegal al Comisiei de a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Directivei 96/29 (¹) în ceea ce privește supravegherea medicală preventivă pentru bolile cauzate de iradiere în cazul echipelor speciale de intervenție din Thule;

(b) plata către recurent sau către centrele sale de îngrijiri medicale ori către îngrijitorii săi a costurilor viitoare ale tratamentelor medicale și ale medicamentelor care urmăresc să atenueze sau să trateze problemele de sănătate ale recurentului, la care se face referire la

litera a) de mai sus, care nu sunt accesibile acestuia prin intermediul sistemului medical național din statul său membru;

(c) a cheltuielilor de judecată și a costurilor rezonabile suportate de recurent în procedura în fața Tribunalului și în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a respins în mod eronat ca inadmisibilă acțiunea recurentului privind răspunderea extracontractuală denaturând atât natura pretențiilor sale, cât și motivele invocate. Ca urmare a unei asemenea denaturări, instanța a omis să ia în considerare nelegalitatea pretextelor arbitrare și lipsite de bună-credință ale Comisiei de a refuza să acționeze — inacțiune care a lipsit de conținut normele unitare de securitate pentru protecția sănătății lucrătorilor și a populației în cazul accidentelor radiologice cauzate de utilizarea în scopuri militare a energiei nucleare.

2. Neaplicarea principiilor juridice comune statelor membre. Tribunalul nu a examinat nelegalitatea lipsei de atenție, de diligență și de bună administrare din partea Comisiei în raport cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, în scopul de a stabili răspunderea administrativă pentru prejudiciile cauzate persoanelor fizice, astfel cum prevede articolul 188 din Tratatul CEEA.

3. Aplicarea necorespunzătoare a competențelor de exceptare speciale ale Comisiei din domeniul dreptului concurenței în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii privind normele de sănătate. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a luat în considerare în lumina puterii discreționare extinse și speciale a Comisiei de a formula politica de concurență a Uniunii Europene prin excepții discreționare ale acordurilor comerciale nelegale, argumentul Comisiei privind exceptarea, pentru motive militare, a aplicării dispozițiilor directivei privind protecția sănătății în cazul accidentului radiologic de la Thule. Au fost ignorate astfel deciziile de admisibilitate ale acestei instanțe în alte domenii comunitare în care Comisia nu dispune de o asemenea putere discreționară specială, iar afirmațiile referitoare la omisiunea Comisiei de a acționa nu au fost considerate inadmisibile în mod vădit.

Tribunalul nu a ținut seama de faptul că, întrucât Tratatul CEEA definește în mod strict competența Comisiei de exceptare și prevede în mod expres mecanisme care oferă persoanelor fizice posibilitatea de a invoca inacțiunile administrative ale Comisiei în domenii în care le-au fost acordate protecții, Comisia nu dispune de o putere discreționară unică și nelimitată de a adopta norme uniforme de securitate privind protecția sănătății. Aceasta include situații în care refuzul de a acționa a fost adresat unei alte părți.

4. Omisiunea de a examina dacă refuzul Comisiei de a acționa a încălcat obiectivele prevăzute de Tratatul CEEA privind protecția sanitară a lucrătorilor și a populației.

De asemenea, Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat dacă refuzul Comisiei de a acționa încalcă obiectivele Tratatului CEEA de stabilire și supraveghere a aplicării normelor unitare de securitate pentru protecția sanitară a populației și a lucrătorilor împotriva efectelor pe termen lung a radiațiilor ionizante. Procedând astfel, Tribunalul nu a luat în considerare sarcina preemptivă a Comisiei întemeiată pe Tratatul CEEA de a garanta că prevederile Tratatului, inclusiv principiul precauției cuprins în acesta, sunt aplicate în mod corespunzător.

(¹) Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 3 mai 2010 — Márton Urbán/Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Cauza C-210/10)

(2010/C 195/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Márton Urbán

Pârât: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Întrebările preliminare

1. Un regim sancționator care prevede în mod imperativ aplicarea unei amenzi în quantum unic, mai exact 100 000 HUF, pentru orice încălcare a dispozițiilor articolelor 13-16 din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier (¹) respectă cerința proporționalității prevăzută la articolul 19 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al

Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (²)?

2. Un regim sancționator care nu prevede adaptarea cuantumului amenzii în funcție de gravitatea încălcării comise respectă cerința proporționalității?
3. Un regim sancționator care nu permite să se țină seama de nicio circumstanță justificativă respectă cerința proporționalității?
4. Un regim sancționator care nu cuprinde nicio distincție în funcție de circumstanțele personale specifice autorului faptei respectă cerința proporționalității?

(¹) JO L 370, p. 8, Ediție specială, 07/vol.1, p. 234.

(²) JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Republica Lituania) la 4 mai 2010 — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma”

(Cauza C-213/10)

(2010/C 195/12)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: F-Tex SIA

Pârâtă: Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma”

Întrebările preliminare

1. Având în vedere hotărârile Curții Gourdain și Seagon, articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000 (¹) și articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 44/2001 (²) trebuie să se interpreteze în sensul că:

(a) instanța națională sesizată cu o procedură de insolvență are competența exclusivă de a se pronunța asupra unei acțiuni pauliene ce rezultă direct din procedura de insolvență sau care este strâns legată de aceasta și că nu se poate deroga de la această competență decât în temeiul altor dispoziții din Regulamentul nr. 1346/2000?

(b) acțiunea pauliană introdusă de singurul creditor al unei întreprinderi împotriva căreia s-a deschis o procedură de insolvență într-un stat membru și care:

- a fost introdusă într-un alt stat membru,
- se întemeiază pe un drept împotriva unui terț pârât, care a fost cesionat de către lichidator în baza unui contract cu titlu oneros, întinderea drepturilor lichidatorului în primul stat membru fiind astfel limitată, și
- nu prezintă niciun pericol pentru alți posibili creditori,

poate fi calificată în sensul că intră în materia civilă sau comercială, în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001?

2. Dreptul unui reclamant la o cale de atac, recunoscut de Curte drept principiu general al dreptului Uniunii și care este garantat de articolul 47 al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie înțeles și interpretat în sensul că:

- (a) instanțele naționale competente să se pronunțe asupra unei acțiuni pauliene (în funcție de legătura acestei acțiuni cu procedura de insolvență) fie în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000, fie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, nu se pot declara ambele deopotrivă necompetente;
- (b) în cazul în care o instanță a unui stat membru a respins ca inadmisibilă o acțiune pauliană ca urmare a lipsei de competență, instanța dintr-un alt stat membru, în vederea apărării dreptului reclamantei la o cale de atac, poate să se declare din oficiu competentă, în pofida faptului că, potrivit normelor privind competența internațională din dreptul Uniunii nu poate lua o decizie în acest sens?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO 2000 L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).

(²) Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 74).

Recurs introdus la 5 mai 2010 de Bent Hansen împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2010 în cauza T-6/09, Bent Hansen/Comisia Europeană

(Cauza C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Bent Hansen (reprezentant: I. Anderson, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- Anularea în întregime a deciziei Tribunalului cuprinsă în Ordonanța din 24 martie 2010 prin care s-a respins ca vădit inadmisibilă acțiunea recurentului iar acesta a fost obligat la plata cheltuielilor de judecată.
- reținerea spre soluționare a cauzei și obligarea Comisiei la plata către recurent:

(a) a sumei de 800 000 de euro sau a oricărei alte sume pe care Curtea o consideră justă și echitabilă pentru durerea, suferința și afectarea calității vieții trecute, prezente și viitoare cauzate de problemele grave de sănătate ale recurentului rezultate din refuzul arbitrar și nelegal al Comisiei de a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Directivei 96/29 (¹) în ceea ce privește supravegherea medicală preventivă pentru bolile cauzate de iradiere în cazul echipelor speciale de intervenție din Thule;

(b) plata către recurent sau către sale centrele de îngrijiri medicale ori către îngrijitorii săi a costurilor viitoare ale tratamentelor medicale și ale medicamentelor care urmăresc să atenueze sau să trateze problemele de sănătate ale recurentului, la care se face referire la litera a) de mai sus, care nu sunt accesibile acestuia prin intermediul sistemului medical național din statul său membru;

(c) a cheltuielilor de judecată și a costurilor rezonabile suportate de recurent în procedura în fața Tribunalului și în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a respins în mod eronat ca inadmisibilă acțiunea recurentului privind răspunderea extracontractuală denaturând atât natura pretențiilor sale, cât și motivele invocate. Ca urmare a unei asemenea denaturări, instanța a omis să ia în considerare nelegalitatea pretextelor arbitrare și lipsite de bună-credință ale Comisiei de a refuza să acționeze — inacțiune care a lipsit de conținut norme unitare de securitate pentru protecția sănătății lucrătorilor și a populației în cazul accidentelor radiologice cauzate de utilizarea în scopuri militare a energiei nucleare.

2. Neaplicarea principiilor juridice comune statelor membre. Tribunalul nu a examinat nelegalitatea lipsei de atenție, de diligență și de bună administrare din partea Comisiei în raport cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre în scopul de a stabili răspunderea administrativă pentru prejudiciile cauzate persoanelor fizice, astfel cum prevede articolul 188 din Tratatul CEEA.

3. Aplicarea necorespunzătoare a competențelor de exceptare speciale ale Comisiei din domeniul dreptului concurenței în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii privind normele de sănătate. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a luat în considerare în lumina puterii discreționare extinse și speciale a Comisiei de a formula politica de concurență a Uniunii Europene prin exceptări discreționare ale acordurilor comerciale nelegale, argumentul Comisiei privind exceptarea, pentru motive militare, a aplicării dispozițiilor directivei privind protecția sănătății în cazul accidentului radiologic de la Thule. Au fost ignorate astfel deciziile de admisibilitate ale acestei instanțe în alte domenii comunitare în care Comisia nu dispune de o asemenea putere discreționară specială, iar afirmațiile referitoare la omisiunea Comisiei de a acționa nu au fost considerate inadmisibile în mod vădit.

Tribunalul nu a ținut seama de faptul că, întrucât Tratatul CEEA definește în mod strict competența Comisiei de exceptare și prevede în mod expres mecanisme care oferă persoanelor fizice posibilitatea de a invoca inacțiunile administrative ale Comisiei în domenii în care le-au fost acordate protecții, Comisia nu dispune de o putere discreționară unică și nelimitată de a adopta norme uniforme de securitate privind protecția sănătății. Aceasta include situații în care refuzul de a acționa a fost adresat unei alte părți.

4. Omisiunea de a examina dacă refuzul Comisiei de a acționa a încălcat obiectivele prevăzute de Tratatul CEEA privind protecția sanitară a lucrătorilor și a populației.

De asemenea, Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat dacă refuzul Comisiei de a acționa încalcă obiectivele Tratatului CEEA de stabilire și supraveghere a aplicării normelor unitare de securitate pentru protecția

sanitară a populației și a lucrătorilor împotriva efectelor pe termen lung a radiațiilor ionizante. Procedând astfel, Tribunalul nu a luat în considerare sarcina peremptorie a Comisiei întemeiată pe Tratatul CEEA de a garanta că prevederile Tratatului, inclusiv principiul precauției cuprins în acesta, sunt aplicate în mod corespunzător.

(¹) Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166).

Recurs introdus la 7 mai 2010 de Artegoda GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 3 martie 2010 în cauza T-429/05, Artegoda GmbH/Comisia Europeană, cealaltă parte în proces: Republica Federală Germania

(Cauza C-221/10 P)

(2010/C 195/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Artegoda GmbH (reprezenți: U. Reese și A. Meyer-Sandrock, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Republica Federală Germania

Concluziile recurrenței

1. anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 3 martie 2010 în cauza T-429/05;
2. obligarea părții la plata către reclamantă a unei sume de 1 430 821,36 euro plus dobânzi calculate forfetar la o rată de 8 % pentru perioada începând cu pronunțarea hotărârii până la data plății integrale; în subsidiar respingerea litigiului în fața Tribunalului Uniunii Europene;
3. constatarea faptului că pârâta este obligată la despăgubirea reclamantei pentru toate prejudiciile care vor lua naștere în viitor din cauza costurilor de marketing necesare pentru recuperarea poziției de piață a medicamentului Tenuate Retard, poziție deținută de acest medicament înainte de retragerea autorizației;

4. obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Hotărârea din 3 martie 2010 Tribunalul Uniunii Europene a respins acțiunea în despăgubire a recurenteii pentru retragerea nelegală a autorizațiilor de introducere pe piață a medicamentelor. Respingerea acțiunii s-a întemeiat pe faptul că nu au fost îndeplinite condițiile unei încălcări suficient de grave a normelor de drept comunitar de către Comisie. Tribunalul susține că încălcarea normelor de competență nu poate declanșa angajarea răspunderii, întrucât normele de competență nu au drept scop protecția intereselor economice ale întreprinderilor. În plus, Tribunalul susține că norma determinantă de la articolul 11 din Directiva 65/65 este inexactă. În privința acestui aspect nu ar exista nici un precedent. În acest mod s-ar putea explica în mod rezonabil eroarea de drept săvârșită de Comisie. În continuare, ar trebui avută în vedere complexitatea analizei efectuate în avizul medical. În general, aprecierile de drept și de fapt efectuate au fost atât de complexe încât încălcarea articolului 11 din Directiva 65/65 nu putea fi calificată ca fiind o încălcare suficient de gravă.

Prin intermediul acestui motiv recurenta susține că normele de competență care limitează dreptul autorităților europene de a afecta situațiile juridice existente au în mod cert drept scop protejarea drepturilor cetățenilor și ale întreprinderilor. Pentru acest motiv, în opinia recurenteii, încălcarea normelor de competență ar fi trebuit luată în considerare în cadrul aprecierii existenței unei încălcări suficient de grave.

În plus, ar trebui să se ia în considerare faptul că Comisia nu a dispus de nicio marjă de apreciere în cadrul procesului decizional. De asemenea, Comisia nu ar fi aplicat doar o dispoziție normativă abstractă, ci a afectat intenționat situația juridică a recurenteii prin intermediul unor proceduri administrative. Prin urmare, prejudiciile cauzate recurenteii nu sunt doar consecințele indirecte sau mijlocite ale aplicării unei norme abstracte, ci reprezintă chiar scopul și conținutul măsurii administrative. În opinia recurenteii, pentru acest motiv, Comisia ar fi trebuit să verifice extrem de atent dacă există temeiuri suficiente pentru retragerea autorizației.

Nu se opun acestui fapt prioritatea protecției sănătății și importanța specială a principiului precauției. În opinia recurenteii este cert că aceste principii pot justifica, chiar în condițiile unei situații de fapt neclare, luarea cu prioritate a unor măsuri împotriva unor întreprinderi. Cu toate acestea, pentru restabilirea echilibrului de drept și pentru respectarea principiului proporționalității trebuie acordată posibilitatea unei reparări corespunzătoare a prejudiciului prin intermediul protecției jurisdicționale secundare.

În această privință nu se poate obiecta că negarea protecției jurisdicționale secundare este necesară pentru o aplicare efectivă a principiului precauției, întrucât în prezenta speță

Comisia nu a dispus de nicio marjă de apreciere. În astfel de cazuri, încă de la început, nu există pericolul ca aplicarea principiului precauției să fie împiedicată de eventuale consecințe legate de răspunderea juridică.

Inexactitatea normei de la articolul 11 din Directiva 65/65 nu ar trebui invocată pentru a respinge angajarea răspunderii, întrucât, în opinia recurenteii, pentru o eventuală inexactitate ar trebui să răspundă Comunitatea însăși, iar nu întreprinderea vizată. Comunitatea nu ar trebui să invoce în apărare împotriva cererilor de despăgubire faptul că ea însăși a omis, contrar obligațiilor asumate, să adopte norme suficient de clare.

Nici lipsa unui precedent nu poate avea drept efect neangajarea răspunderii. Autoritățile comunitare nu dispun de un privilegiu legal în sensul unui „drept la prima greșală”. În plus, Tribunalul a constatat deja în mod legal că decizia Comisiei este nelegală din punct de vedere formal și substanțial. Recurenta susține că la data executării deciziei Comisiei exista deja o hotărâre cu caracter de precedent.

Nici complexitatea situației de fapt și de drept nu este suficientă pentru a nega existența unei încălcări suficient de grave. Aceasta este valabil, în orice caz, atunci când suntem în prezența unei măsuri pur administrative adoptată în lipsa oricărei marje de apreciere, prin intermediul căreia se afectează în mod intenționat o situație juridică existentă și se provoacă astfel în mod direct și previzibil prejudicii materiale substanțiale.

În plus, autoritățile competente pentru autorizarea medicamentelor dispun de o competență juridică și de specialitate corespunzătoare. Pentru acest motiv, o simplă complexitate de nivel mediu, atribuită în mod normal contextelor privind caracteristicile de securitate și de eficiență terapeutică ale medicamentelor, nu poate fi suficientă pentru negarea existenței unei încălcări suficient de grave.

Recurs introdus la 7 mai 2010 de Brigit Lind împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2010 în cauza T-5/09, Brigit Lind/Comisia Europeană

(Cauza C-222/10 P)

(2010/C 195/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Brigit Lind (reprezentant: I. Anderson, Advocate)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

— Anularea în întregime a deciziei Tribunalului cuprinsă în Ordonanța din 24 martie 2010 prin care s-a respins ca vădit inadmisibilă acțiunea recurenței iar aceasta a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată.

— reținerea spre soluționare a cauzei și obligarea Comisiei la plata către recurentă:

(a) a sumei de 50 000 de euro sau a oricărei alte sume pe care Curtea o consideră justă și echitabilă pentru șocul și tristețea cauzate de suferințele și de moartea fratelui său, rezultate din refuzul arbitrar și nelegal al Comisiei de a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Directivei 96/29 ⁽¹⁾ în ceea ce privește supravegherea medicală preventivă pentru bolile cauzate de iradiere pe termen lung în cazul echipelor speciale de intervenție din Thule;

(b) plata în favoarea patrimoniului lui John Erling Nochen:

(i) a sumei de 250 000 de euro sau orice altă sumă pe care Curtea o consideră justă și echitabilă pentru suferința acestuia din 2006 și până la moartea sa în 2008 ca urmare a unui cancer pulmonar, care rezultă din refuzul arbitrar și nelegal al Comisiei de a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Directivei 96/29 în ceea ce privește supravegherea medicală preventivă pentru bolile cauzate de iradiere pe termen lung în cazul echipelor speciale de intervenție din Thule.

(ii) a costurilor legate de funeralii în cuantum de 6 000 de euro.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a respins în mod eronat ca inadmisibilă acțiunea recurenței privind răspunderea extracontractuală denaturând atât natura pretențiilor sale, cât și motivele invocate. Ca urmare a unei asemenea denaturări, instanța a omis să ia în considerare nelegalitatea pretextelor arbitrar și lipsite de bună-credință ale Comisiei de a refuza să acționeze — inacțiune care a lipsit de conținut normele unitare de securitate pentru protecția sănătății lucrătorilor și a populației în cazul accidentelor radiologice cauzate de utilizarea în scopuri militare a energiei nucleare.

2. Neaplicarea principiilor juridice comune statelor membre. Tribunalul nu a examinat nelegalitatea lipsei de atenție, de

diligență și de bună administrare din partea Comisiei în raport cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, în scopul de a stabili răspunderea administrativă pentru prejudiciile cauzate persoanelor fizice, astfel cum prevede articolul 188 din Tratatul CEEA.

3. Aplicarea necorespunzătoare a competențelor de exceptare speciale ale Comisiei din domeniul dreptului concurenței în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii privind normele de sănătate. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a luat în considerare în mod eronat, în lumina puterii discreționare extinse și speciale a Comisiei de a formula politica de concurență a Uniunii Europene prin exceptări discreționare ale acordurilor comerciale nelegale, argumentul Comisiei privind exceptarea, pentru motive militare, a aplicării dispozițiilor directivei privind protecția sănătății în cazul accidentului radiologic de la Thule. Au fost ignorate astfel deciziile de admisibilitate ale acestei instanțe în alte domenii comunitare în care Comisia nu dispune de o asemenea putere discreționară specială iar afirmațiile referitoare la omisiunea Comisiei de a acționa nu au fost considerate inadmisibile în mod vădit.

Tribunalul nu a ținut seama de faptul că, întrucât Tratatul CEEA definește în mod strict competența Comisiei de exceptare și prevede în mod expres mecanisme care oferă persoanelor fizice posibilitatea de a invoca inacțiunile administrative ale Comisiei în domeniul în care l-au fost acordate protecții, Comisia nu dispune de o putere discreționară unică și nelimitată de a adopta norme uniforme de securitate privind protecția sănătății. Aceasta include situații în care refuzul de a acționa a fost adresat unei alte părți.

4. Omisiunea de a examina dacă refuzul Comisiei de a acționa a încălcat obiectivele prevăzute de Tratatul CEEA privind protecția sanitară a lucrătorilor și a populației.

De asemenea, Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat dacă refuzul Comisiei de a acționa încalcă obiectivele Tratatului CEEA de stabilire și supraveghere a aplicării normelor unitare de securitate pentru protecția sanitară a populației și a lucrătorilor împotriva efectelor pe termen lung a radiațiilor ionizante. Procedând astfel, Tribunalul nu a luat în considerare sarcina peremptorie a Comisiei întemeiată pe Tratatul CEEA de a garanta că prevederile Tratatului, inclusiv principiul precauției cuprins în acesta, sunt aplicate în mod corespunzător.

5. Omisiunea de a examina dacă refuzul Comisiei a încălcat o lege de rang superior.

Având în vedere includerea Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în jurisprudența Uniunii Europene, Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat dacă refuzul Comisiei de a pune în aplicare prevederile Directivei 96/29 privind supravegherea medicală a încălcat articolul 2 din Convenție prin supunerea cu intenție a vieții fratelui său recurentei la un risc de dezvoltare necontrolată și neverificată a unor cancere cauzate de radiații pe termen lung, precum cancerul din cauza căruia a murit acesta.

(¹) Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166).

Acțiune introdusă la 7 mai 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-223/10)

(2010/C 195/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Adam și I. Hadjiyiannis, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2008/74/CE Directiva 2008/74/CE a Comisiei din 18 iulie 2008 de modificare privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor, a Directivei 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2005/78/CE (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea în totalitate a acestora către Comisie, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2008/74 a expirat la 2 ianuarie 2009.

(¹) JO L 192, p. 51.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugalia) la 10 mai 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Cauza C-229/10)

(2010/C 195/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Pârâtă: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Întrebările preliminare

1. Interpretarea articolului 505 din Codul civil [portughez] potrivit căreia este exclusă răspunderea conducătorilor de autovehicule pentru riscul rezultat din participarea la trafic în cazul accidentelor pentru care pietonul este unicul responsabil este conformă cu directivele europene privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto [72/166/CEE (¹), 84/5/CEE (²), 90/232/CEE (³), 2000/26/CE (⁴), 2005/14/CE (⁵), și în special cu articolul 1a din Directiva 90/232/CEE]?
2. Interpretarea articolului 570 din același Cod civil care permite reducerea sau excluderea dreptului la indemnizație, în funcție de gradul de vinovăție al ambelor părți implicate, în cazul în care fapta săvârșită din culpă de către persoana vătămată a contribuit la producerea sau agravarea daunei, este conformă cu directivele amintite?

3. În cazul unui răspuns afirmativ, se opun prevederile directivelor amintite unei interpretări care să permită limitarea sau reducerea indemnizației, ținând seama de vinovăția pietonului, pe de o parte, și de riscul ce poate fi atribuit autovehiculului, pe de altă parte, în ceea ce privește producerea accidentului?

- (¹) Directiva 72/166/CEE Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10).
- (²) Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984, L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104).
- (³) Directiva 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240).
- (⁴) Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului (a patra directivă privind asigurarea auto) (JO L 181, p. 65, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 3).
- (⁵) Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 de modificare a directivelor 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE și 90/232/CEE și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto (JO L 149, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 212).

Acțiune introdusă la 11 mai 2010 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-233/10)

(2010/C 195/18)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Nijenhuis și H. te Winkel, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudentiale a achizițiilor și majo-

rărilor de participării în sectorul financiar (¹), Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 din directivă;

— obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei în dreptul intern a expirat la 20 martie 2009.

(¹) JO L 247, p. 1

Acțiune introdusă la 18 mai 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-246/01)

(2010/C 195/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Peere și G. Zavvos, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/42/CE a expirat la 29 iunie 2008. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acestea.

(¹) JO L 157, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 120.

Recurs introdus la 20 mai 2010 de KEK Diavlos împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic) pronunțate la 18 martie 2010 în cauza T-190/07, KEK Diavlos/Comisia

(Cauza C-251/10 P)

(2010/C 195/20)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: KEK Diavlos (reprezentant: D. Chatzimichalis, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Admiterea tuturor capetelor de cerere ale prezentului recurs;

— anularea, pentru motivele menționate în recurs, a hotărârii atacate pronunțate de Tribunal (judecător unic) la 18 martie 2010 în cauza T-190/07, în scopul admiterii tuturor capetelor de cerere ale acțiunii formulate de KEK Diavlos împotriva Deciziei C(2006) 465 final a Comisiei din 23 februarie 2006 și al anulării acestei decizii, precum și a oricărui act și/sau decizii conexe a Comisiei;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor reprezentantului KEK Diavlos în fața primei și a celei de a doua instanțe.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul din 20 mai 2010, societatea KEK Diavlos a solicitat anularea hotărârii pronunțate de Tribunal (judecător unic) la 18 martie 2010 în cauza T-190/07 în scopul admiterii tuturor capetelor de cerere ale acțiunii sale formulate împotriva Deciziei C(2006) 465 final a Comisiei din 23 februarie 2006 și al anulării acestei decizii, precum și a oricărui act și/sau decizii conexe a Comisiei.

Prezentul recurs declarat împotriva hotărârii citate anterior se bazează pe trei motive care pot fi rezumate astfel:

Primul motiv de recurs: hotărârea atacată a respins în întregime acțiunea și argumentarea acesteia, pe baza unor motive greșite și

insuficiente, deși ar fi trebuit să le admită în totalitate sau, cel puțin, în parte. În special, hotărârea atacată nu ia în considerare absolut deloc argumentul recurente, esențial pentru soluționarea litigiului, potrivit căruia aceasta și-a executat obligația contractuală constând în editarea de imprimate de informare în 1 000 de exemplare (pentru fiecare limbă) cuprinzând toate informațiile necesare pentru pregătirea elevilor în vederea trecerii la euro, prin editarea unei broșuri de mai multe pagini cu privire la acest subiect (anexele VIII, IX și X); pe de altă parte, hotărârea atacată nu este motivată în ceea ce privește aprecierea referitoare la buletinele de informare editate de KEK Diavlos, conform obligațiilor sale contractuale.

Cel de al doilea motiv de anulare: hotărârea atacată este afectată de erori ca urmare a încălcării legii și în special a articolului 48 din Regulamentul de procedură, în măsura în care a respins propunerea KEK Diavlos de a prezenta probe suplimentare și, mai precis, a respins cererea acesteia prezentată în ședință de acordare a unui termen pentru furnizarea anumitor documente referitoare la „neregularități” pe care Comisia pretinde că le-a constatat și, prin urmare, la problema datei la care cheltuielile în cauză au fost înregistrate în registrele contabile pentru a fi „eligibile” potrivit contractului și anexei II la acesta.

Cel de al treilea motiv de anulare: hotărârea atacată pronunțată de Tribunal (judecător unic) la 18 martie 2010 a obligat în mod greșit KEK Diavlos la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie, deși ar fi trebuit să compenseze cheltuielile efectuate de părți, în temeiul articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură să oblige KEK Diavlos, în calitate de parte care a căzut în pretenții, la suportarea numai a unei părți din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, având în vedere circumstanțele.

Acțiune introdusă la 19 mai 2010 — Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-253/10)

(2010/C 195/21)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Tokár și A. Marghelis, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea unei strategii naționale pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri, conform articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului, „Statele membre stabilesc o strategie națională pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri în termen de cel mult doi ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1) și informează Comisia cu privire la această strategie”. Articolul 18 alineatul (1) prevede că „Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a acesteia”. În temeiul articolului 19 din directivă, aceasta a intrat în vigoare la 16 iulie 1999. De aceea, conformarea cu prevederile directivei trebuia să aibă loc la 16 iulie 2001, iar îndeplinirea obligației de a elabora o strategie națională, astfel cum prevede articolul 5 alineatul (1), înainte de 16 iulie 2003.

Întrucât articolul 54 din Actul privind condițiile de aderare nu a stabilit un alt termen pentru noile state membre, Republica Slovacă era obligată, în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directivă, să elaboreze o strategie națională pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri pentru data aderării sale, adică 1 mai 2004. Republica Slovacă nu a notificat Comisiei, până în prezent, o asemenea strategie.

De aceea, Comisia Europeană consideră că Republica Slovacă nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșeuri.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Regeringrätten (Suedia) la 25 mai 2010 — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström

(Cauza C-257/10)

(2010/C 195/22)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringrätten

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Försäkringskassan

Intimată: Elisabeth Bergström

Întrebările preliminare

1. În temeiul dreptului Uniunii, în special în temeiul Acordului cu Elveția privind libera circulație a persoanelor și al articolului 72 din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾, este posibil ca o perioadă de asigurare pentru o prestație familială sub forma unei prestații pentru îngrijirea copilului în funcție de venit să fie realizată prin încadrare în muncă și asigurare în Elveția?
2. În temeiul dreptului Uniunii, în special în temeiul Acordului cu Elveția privind libera circulație a persoanelor, al articolului 3 alineatul (1) și al articolului 72 din Regulamentul nr. 1408/71, veniturile obținute în Elveția trebuie echivalate cu veniturile obținute pe plan național atunci când se determină dreptul la o prestație familială sub forma unei prestații pentru creșterea copilului în funcție de venit?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 22 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania)
— Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Cauza C-146/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/23)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 153, 04.7.2009.

Ordonanța Curții din 6 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-491/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/24)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Ordonanța președintelui Curții din 21 aprilie 2010 — BCS SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Deere & Company, Deere & Company

(Cauza C-553/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/25)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 2 iunie 2010 — Procaps/OAPI
— Biofarma (PROCAPS)**

(Cauza T-35/09) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PROCAPS — Mărcile naționale și internaționale verbale anterioare PROCAPTAN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor și a serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]*”]

(2010/C 195/26)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Procaps, SA (Barranquilla, Columbia) (reprezentanți: M. Vidal-Quadras Trias de Bes, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Biofarma SAS (Neuilly-sur-Seine, Franța) (reprezentanți: A. Ruiz López și V. Gil Vega, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 noiembrie 2008 (cauza R 867/2007-4) privind o procedură de opoziție între Biofarma SAS și Procaps, SA.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Procaps, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2010 — CBI și
ABISP/Comisia**

(Cauzele T-128/08 și T-241/08) ⁽¹⁾

[„*Ajutoare de stat — Subvenții acordate de autoritățile belgiene spitalelor publice — Serviciu de interes economic general — Plângere — Pretinsă decizie de clasare a plângerii — Adoptare ulterioară a unei decizii prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața comună — Nepronunțare asupra fondului*”]

(2010/C 195/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI) (Bruxelles, Belgia) și Association bruxelloise des institutions de soins privées (ABISP) (Bruxelles) (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat și D. Slater, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, J.-P. Keppenne și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a unei pretinse decizii a Comisiei, ce rezultă din scrisorile acesteia din 10 ianuarie 2008 și din 10 aprilie 2008, de a nu iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE și de a clasa plângerea reclamantelor privind pretinsele ajutoare de stat acordate de autoritățile belgiene în cadrul finanțării spitalelor publice din rețeaua IRIS (Interhospitalière régionale des infrastructures de soins) din Région de Bruxelles-Capitale (Belgia)

Dispozitivul

1. Cauzele T-128/08 și T-241/08 sunt reunite în vederea pronunțării prezentei ordonanțe.
2. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzelor.
3. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de commune de Saint-Gilles (Belgia), de commune d'Etterbeek (Belgia), de commune d'Ixelles (Belgia), de commune d'Anderlecht (Belgia), de Région de Bruxelles-Capitale (Belgia), de ville de Bruxelles (Belgia) și de Republica Finlanda.
4. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008.

Ordonanța Tribunalului din 21 mai 2010 — ICO Services Ltd/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-441/08) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Decizia nr. 626/2008/CE — Cadru comun pentru selectarea și autorizarea operatorilor de sisteme mobile de comunicații prin satelit — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2010/C 195/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ICO Services Ltd (Slough, Berkshire, Regatul Unit) (reprezentant: S. Tupper, solicitor)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: J. Rodrigues și R. Kaškina, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Kimberley și F. Florindo Gijón, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtelor: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin și A. Nijenhuis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei nr. 626/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 2008 privind selectarea și autorizarea sistemelor care furnizează servicii mobile de comunicații prin satelit (MSS) (JO L 172, p. 15)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. ICO Services Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 10.1.2009.

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2010 — Volkswagen/OAPI — Deutsche BP (SunGasoline)

(Cauza T-502/08) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 195/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentanți: H.-P. Schrammek, C. S. Drzymalla și S. Risthaus, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: S. Schöffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 septembrie 2008 (cauza R 513/2007-4), privind o procedură de opoziție între Deutsche BP AG și Volkswagen AG

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și pârâtul să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2010 — Abertis Infraestructuras/Comisia Europeană

(Cauza T-200/09) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Concentrări — Decizie de închidere a procedurii inițiate în temeiul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 — Termen de introducere a acțiunii — Data la care începe să curgă termenul — Inadmisibilitate”)

(2010/C 195/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Abertis Infraestructuras, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: M. Roca Junyent și P. Callol García, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și É. Gippini Fournier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 13 august 2008 de închidere a procedurii inițiate în temeiul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), în vederea controlului concentrării între reclamantă și Autostrade SpA (cazul COMP/M.4388 Abertis/Autostrade)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Abertis Infraestructuras, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 167, 18.7.2009.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 mai 2010 — Noko Ngele/Comisia

(Cauza T-15/10 R)

(„Procedură privind măsurile provizorii — Cerere de măsuri provizorii — Cerințe de formă — Inadmisibilitate”)

(2010/C 195/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mariyus Noko Ngele (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: F. Sabakunzi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Bordes, agent)

Obiectul

În esență, cerere prin care se solicită constatarea ilegalității Centrului pentru Dezvoltarea Întreprinderii (denumit în continuare „CDI”) în Belgia, interzicerea relațiilor financiare dintre Comisie și agenții săi, pe de o parte, și CDI, pe de altă parte, sau a recunoașterii legitimității CDI și obligarea Comisiei la plata unei sume către reclamant în cazul în care Comisia recunoaște această legitimitate

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2010 — Republica Ungară/Comisia

(Cauza T-194/10)

(2010/C 195/32)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentanți: J. Fazekas, M. Fehér, K. Szíjjártó agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea înregistrării de către Comisie, în baza de date E-Bacchus, a denumirii de origine protejate „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, care substituie denumirea de origine protejată anterioară slovacă „Tokajská vinohradnícka oblasť”.

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă înregistrarea denumirii de origine protejată slovace „Vinohradnícka oblasť Tokaj” în registrul electronic al indicațiilor geografice și al denumirilor de origine protejată în materie de vinuri (denumit în continuare „registrul E-Bacchus”), efectuată de Comisie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 (¹).

În cadrul primului motiv al acțiunii, reclamanta susține că, prin modificarea înregistrării, Comisia a încălcat prevederile relevante ale Regulamentului nr. 1234/2007 și ale Regulamentului (CE) nr. 607/2009 (²), dat fiind că modificarea contestată a înregistrării originale în registrul E-Bacchus acordă protecție automată, conform noii reglementări comunitare, unei denumiri care nu poate fi considerată denumire „protejată existentă” în sensul articolului 118z din Regulamentul nr. 1234/2007.

În acest scop, reclamanta consideră că, la 1 august 2009, data intrării în vigoare a noii reglementări a Uniunii privind piața vitivinicole, denumirea „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” era cea care se bucura de protecție comunitară, astfel cum rezultă, în special, din lista de vinuri de masă desemnate printr-o indicație geografică ⁽³⁾ și din lista de vinuri de calitate ⁽⁴⁾.

De asemenea, reclamanta susține că analiza reglementării slovace conduce la aceeași concluzie, ținând seama de faptul că la 30 iunie 2009 s-a adoptat noua Lege slovacă privind vinurile care preia denumirea „Tokajská vinohradnícka oblast”. În plus, chiar dacă regulamentele aplicabile trebuie interpretate în sensul că, pentru a aprecia protecția existentă, este de asemenea relevantă data intrării în vigoare a reglementării naționale (1 septembrie 2009), în acest caz trebuie să se aplice prin analogie articolul 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 607/2009, în privința faptului că inclusiv în acest caz denumirea preluată în noua lege este cea care trebuie considerată protejată și existentă, în sensul articolului 118z din Regulamentul nr. 1234/2007.

În al doilea motiv al acțiunii, reclamanta susține că în fapt Comisia a încălcat în menținerea și gestionarea registrului E-Bacchus și, în concret, prin înregistrarea contestată în prezenta cauză, principiile fundamentale ale bunei administrări, al cooperării legale și al securității juridice, recunoscute în dreptul Uniunii.

În această privință, reclamanta consideră că, ținând seama de principiul bunei administrări și, în special, de importanța registrului menționat, Comisia are obligația să se asigure că registrul conține date corecte, exacte și precise. Mai exact, Comisia trebuie să stabilească, în legătură cu momentul intrării în vigoare al noii reglementări privind piața vitivinicolă, că reglementările naționale erau aplicabile și că denumirile trebuiau considerate protejate și existente conform reglementărilor menționate. Pe de altă parte, reclamanta consideră că Comisia a încălcat de asemenea principiul cooperării legale, întrucât nu a notificat sub nicio formă Republicii Ungare modificarea înregistrărilor în registrul E-Bacchus în privința Slovaciei, nici înainte, nici după ce această modificare s-a efectuat, deși trebuia să cunoască faptul că puteau fi afectate interesele Ungariei. În sfârșit, reclamanta susține că Comisia nu a respectat nici principiul securității juridice prin faptul că modul de organizare și de menținere ale registrului permite, la orice moment, modificarea cu efect retroactiv a înregistrărilor pe care le conține, fără să se poată stabili data concretă a modificării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 229, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, p. 60).

⁽³⁾ Lista numelor de unități geografice mai mici decât statul membru prevăzute la articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a (JO L 179, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 190) (vinuri de masă cu indicație geografică) (publicată în JO 2009, C 187, p. 67).

⁽⁴⁾ Lista vinurilor de calitate produse în regiuni determinate (publicată în JO 2009, C 187, p. 1).

Acțiune introdusă la 6 mai 2010 — Deutsche Telekom/Comisia

(Cauza T-207/10)

(2010/C 195/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Telekom AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: A. Cordewener și J. Schönfeld, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei K(2009) 8107 final corectată a Comisiei din 28 octombrie 2009 (în versiunea corectată din 8 decembrie 2009) în ceea ce privește norma referitoare la protecția încrederii legitime, prevăzută la articolul 1 alineatele 2 și 3, în favoarea anumitor investitori spanioli care sunt desemnați în aceasta;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta se îndreaptă împotriva Deciziei K(2009) 8107 final corectată a Comisiei din 28 octombrie 2009, în care Comisia a decis că schema de ajutor sub forma unei dispoziții fiscale prevăzute la articolul 12 alineatul 5 din Legea spaniolă privind impozitarea societăților (denumită în continuare „TRLIS”) referitoare la amortizarea fiscală a fondului de comerț în cazul dobândirii unei participații semnificative într-o întreprindere străină era incompatibil cu piața comună în privința ajutoarelor care au fost acordate beneficiarilor care efectuează achiziții în interiorul Comunității. Decizia prevede ajutoarele care trebuie recuperate de Regatul Spaniei.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, în primul rând, faptul că avantajul fiscal legat de aplicarea articolului 12 alineatul 5 din TRLIS a fost acordat oficial în mod nelegal, întrucât, în mod contrar articolului 88 alineatul (3) prima teză CE [în prezent

articolul 108 alineatul (3) prima teză TFUE], Regatul Spaniei nu a notificat în prealabil Comisiei legea relevantă și chiar a aplicat legea, cu încălcarea interdicției de punere în aplicare prevăzute la articolul 88 alineatul (3) a treia teză CE [în prezent articolul 108 alineatul (3) a treia teză TFUE]. În plus, articolul 12 alineatul 5 din TRLIS ar trebui considerat nelegal pe fond, pentru motivul că, în temeiul articolului 87 alineatul (1) CE [în prezent articolul 107 alineatul (1) TFUE] această dispoziție nu ar fi compatibilă cu piața comună și o autorizare în temeiul articolului 87 alineatul (2) sau alineatul (3) CE [în prezent articolul 107 alineatul (2) sau alineatul (3) TFUE] iese din discuție.

În al doilea rând, în ceea ce privește consecințele pe care ar trebui să le determine constatarea caracterului incompatibil cu dreptul comunitar al unei scheme de ajutor naționale, reclamanta susține că statul membru în cauză ar avea obligația să recupereze un astfel de ajutor de la beneficiari. În această privință, reclamanta susține că acest principiu fundamental este prevăzut expres mai întâi în prima teză a articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/99 ⁽¹⁾.

În sfârșit, reclamanta arată că, în prezenta cauză, nu există niciun motiv pentru care să nu se dispună recuperarea, în lipsa încrederii legitime a beneficiarilor spanioli ai ajutorului care trebuie protejată. În această privință, reclamanta susține *inter alia* că, prin faptul că a întemeiat excepția pe care a acordat-o anumitor grupuri de investitori spanioli pe principiul protecției încrederii legitime, Comisia ar fi aplicat în mod greșit principiile generale de drept primar și precum și articolul 14 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 659/99. Pe de o parte, reclamanta susține că principiul protecției încrederii legitime nu este aplicabil beneficiarilor din cauza lipsei notificării corespunzătoare de către statul spaniol a articolului 12 alineatul 5 din TRLIS. Pe de altă parte, reclamanta arată că nu s-ar îndeplini condițiile pentru recunoașterea protecției încrederii legitime a beneficiarilor. În plus, interesul Comunității în restabilirea unor condiții echitabile ale pieței prin recuperarea ajutorului acordat ar prevala asupra intereselor individuale ale beneficiarilor în obținerea unui avantaj fiscal pentru anii trecuți precum și pentru cei viitori.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 ianuarie 2010 în cauza R 1111/2009-2;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235202 „ID SOLUTIONS” pentru „etichete și cutii din hârtie și carton (nu pentru identificarea persoanelor fizice); articole de legătorie; adevizi pentru papetărie sau menaj, materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj (neincluse în alte clase); caractere tipografice; forme de tipar” din clasa 16 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „ID SOLUTIONS” pentru produse din clasa 16 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235202

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac și confirmă decizia atacată

Motivele invocate: reclamanta susține că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235202 „ID SOLUTIONS” trebuie admisă în ceea ce privește înregistrarea mărcii respective pentru produse din clasa 16 întrucât „ID SOLUTIONS” are un caracter distinctiv pentru aceste produse și așadar îndeplinește cerințele prevăzute de articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 mai 2010 — Strålfors Aktiebolag/OAPI — (ID SOLUTIONS)

(Cauza T-211/10)

(2010/C 195/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Strålfors AB (Malmö, Suedia) (reprezentant: M. Nielsen, avocat)

Acțiune introdusă la 3 mai 2010 — Strålfors Aktiebolag/OAPI — (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(Cauza T-212/10)

(2010/C 195/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Strålfors AB (Malmö, Suedia) (reprezentant: M. Nielsen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 ianuarie 2010 în cauza R 1112/2009-2;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235186 „IDENTIFICATION SOLUTIONS” pentru „etichete și cutii din hârtie și carton (nu pentru identificarea persoanelor fizice); articole de legătorie; adezivi pentru papetărie sau menaj, materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj (neincluse în alte clase); caractere tipografice; forme de tipar” din clasa 16 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „IDENTIFICATION SOLUTIONS” pentru produse din clasa 16 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235186

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac și confirmă decizia atacată

Motivele invocate: reclamanta susține că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235186 „IDENTIFICATION SOLUTIONS” trebuie admisă în ceea ce privește înregistrarea mărcii respective pentru produse din clasa 16 întrucât „IDENTIFICATION SOLUTIONS” are un caracter distinctiv pentru aceste produse și așadar îndeplinește cerințele prevăzute de articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Recurs introdus la 10 mai 2010 de P împotriva Hotărârii din 24 februarie 2010 pronunțate de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-89/08, P/Parlamentul European

(Cauza T-213/10 P)

(2010/C 195/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: P (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Concluziile recurente

- Declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă și fondată și, în consecință,
- anularea Hotărârii din 24 februarie 2010, pronunțată de Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene în cauza F-89/08, notificată recurente la 1 martie 2010, prin care se respinge ca nefondată acțiunea sa prin care se urmăresc printre altele anularea deciziei Parlamentului European din 15 aprilie 2008 de concediere a acesteia și obligarea Parlamentului European la plata către recurentă de daune interese pentru prejudiciile pe care consideră că le-a suferit;
- acordarea pentru recurentă a beneficiului concluziilor pe care le-a prezentat în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurenta solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 24 februarie 2010, pronunțată în cauza F-89/08, P/Parlamentul European, prin care se respinge acțiunea în care recurenta solicitase printre altele anularea deciziei Parlamentului European de reziliere a contractului său de agent temporar și plata de daune interese pentru repararea prejudiciului pe care pretinde că l-a suferit.

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive întemeiate pe:

- o eroare de drept și o motivare contradictorie, în măsura în care TFP consideră că luarea la cunoștință a motivelor unei decizii numai consultând dosarul său de personal ar fi suficientă și nu ar determina anularea deciziei, în pofida faptului că instituția nu a expus aceste motive nici în decizia de concediere, nici în decizia de respingere a reclamației;
- nerespectarea de către TFP: (i) a sistemului de separare a funcțiilor și a echilibrului instituțional între administrație și instanță; (ii) a articolului 26 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene; și (iii) a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, în măsura în care TFP s-ar fi substituit Parlamentului European enunțând în locul acestuia motivele presupuse ale deciziei contestate în fața TFP;

— o motivare insuficientă a hotărârii atacate, în măsura în care TFP ar fi trecut sub tăcere faptul că actele din dosar care au condus la decizia contestată în fața acestuia ar fi contradictorii — și aceasta în pofida faptului că recurenta ar fi invocat aceste incoerențe în acțiunea sa în primă instanță.

Acțiune introdusă la 7 mai 2010 — Moselland/OAPI — Renta Siete (DIVINUS)

(Cauza T-214/10)

(2010/C 195/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Moselland eG — Winzergenossenschaft (Bernkastel-Kues, Germania) (reprezentant: M. Dippelhofer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Renta Siete, SL (Albacete, Spania)

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 februarie 2010 în cauza R 1204/2009-2;

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată suportate în cursul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Renta Siete, SL

Marca comunitară vizată: marca verbală „DIVINUS”, pentru produse și servicii din clasele 30, 33 și 35

Titularul mărcii sau al semmului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă națională conținând elementele verbale „Moselland Divinum”, pentru produse din clasa 33

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, precum și a normei 19 alineatul (2) și a normei 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾ întrucât camera de recurs nu a tratat în mod corespunzător și/sau în mod suficient dovezile existenței unor drepturi mai vechi, încălcarea articolului 76 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 întrucât camera de recurs nu s-a limitat la aprecierea dovezilor prezentate de reclamantă, încălcarea articolului 78 alineatele (1), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 din cauza unei administrări defectuoase a mijloacelor de probă și întrucât camera de recurs s-a mulțumit cu obținerea unei informații în pofida existenței prealabile a unor dovezi contradictorii cu privire la această informație, în continuare încălcarea articolului 75 teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 întrucât camera de recurs nu acordă reclamantei posibilitatea de a formula observații cu privire la faptele examinate din oficiu, încălcarea normei 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 întrucât camera de recurs în mod eronat nu a luat în considerare prezentarea confirmării de primire drept dovadă suficientă pentru primirea în termen a documentelor, încălcarea normei 50 alineatul (1) teza a treia din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 din cauza unei erori de apreciere și în final încălcarea normei 51 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 întrucât camera de recurs în mod eronat nu a restituit taxa pentru calea de atac.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/1995 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189)

Acțiune introdusă la 11 mai 2010 — Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-215/10)

(2010/C 195/38)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezențanți: I. K. Chalkias, G. Skiani și E. Leftheriotou)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Admiterea acțiunii și anularea în totalitate a deciziei atacate adoptate de Comisie;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Republica Elenă solicită anularea Deciziei Comisiei din 11 martie 2010 „de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA)”, notificată cu numărul C(2010) 1317 și publicată la 12 martie 2010 cu numărul 2010/152/UE (JO L 63, p. 7), în partea în care prevede corecții financiare în următoarele sectoare: a) bumbac; b) măsuri de dezvoltare rurală și c) distribuirea ajutoarelor alimentare către persoanele cele mai defavorizate.

În ceea ce privește corecțiile financiare din sectorul bumbacului, reclamanta invocă în primul rând o apreciere eronată a situației de fapt de către Comisie și o motivare insuficientă a deciziei atacate în ceea ce privește mediul de control și compatibilitatea cu sistemul IACS a schemei de ajutoare pentru bumbac, pe de o parte, și în ceea ce privește controlul suprafețelor la fața locului și analiza riscurilor, pe de altă parte.

În al doilea rând, reclamanta invocă aprecierea eronată de către Comisie a situației de fapt, precum și o interpretare și o aplicare eronate ale articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1591/2001 ⁽¹⁾ și ale articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1051/2001 ⁽²⁾ în ceea ce privește măsurile de mediu și sistemul de control insuficient, precum și în ceea ce privește urmările controalelor efectuate asupra suprafețelor cultivate cu bumbac și asupra măsurilor de mediu. În mod special, reclamanta susține că critica formulată de Comisie împotriva Republicii Elene, referitoare la lipsa sancțiunilor este neîntemeiată în drept și în fapt, nu este susținută de dispozițiile Regulamentelor nr. 1051/2001 și nr. 1591/2001 și în niciuna dintre dispozițiile aflate în vigoare în perioada în cauză și nu poate justifica în mod valabil corecția impusă prin decizia atacată.

În al treilea rând, reclamanta invocă interpretarea și aplicarea eronate ale liniilor directoare privind corecțiile forfetare și

încălcarea principiului proporționalității, întrucât nu exista niciun risc de pierderi pentru FEGA, iar situația sistemului de control nu ar fi fost aceeași în cele trei perioade examinate 2003-2004, 2004-2005 și 2005-2006, astfel încât și corecția financiară ar fi trebuit adaptată.

În al patrulea rând, reclamanta subliniază interpretarea eronată de către Comisie a articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1051/2001 și a dispozițiilor articolului 1 din Regulamentele nr. 1123/2004 ⁽³⁾, nr. 905/2005 ⁽⁴⁾, nr. 871/2006 ⁽⁵⁾ și nr. 1486/2002 ⁽⁶⁾, care stabilesc pentru fiecare an cantitatea de bumbac efectiv eligibilă pentru ajutor, în ceea ce privește corecțiile forfetare pentru anii de comercializare 2003-2004, 2004-2005 și 2005-2006 pentru o pretinsă depășire a cantității permise și pentru plata nedatorată care i-a urmat.

În al cincilea rând, reclamanta susține că justificarea corecțiilor reținută în decizia atacată este în sine contradictorie și că însăși corecțiile sunt afectate de erori de calcul, întrucât prezintă discordanțe sau contradicții în raport cu anii de comercializare în discuție.

În ceea ce privește măsurile de dezvoltare rurală, reclamanta invocă mai ales nulitatea procedurii de lichidare a conturilor pentru motivul încălcării normelor fundamentale de procedură de la articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf prima teză din Regulamentul (CE) nr. 1663/1995 ⁽⁷⁾ având în vedere că nu a fost convocată o reuniune bilaterală cu privire la dispunerea unei corecții în ceea ce privește măsurile de dezvoltare rurală.

În al doilea rând, reclamanta acuză Comisia de o eroare materială, de o apreciere eronată a situației de fapt, de o motivare insuficientă și de încălcarea principiului egalității în ceea ce privește pretensele deficiențe ale sistemului IACS, a controalelor principale și a celor auxiliare.

În ceea ce privește sectorul distribuției ajutoarelor alimentare, reclamanta subliniază în primul rând că atitudinea Comisiei i-a creat așteptări legitime în sensul că nu ar suporta cheltuielile programului de distribuire gratuită a orezului și că modificarea ulterioară a poziției Comisiei constituie o încălcare a principiului protecției așteptărilor legitime, al securității juridice și al încrederii legitime și o depășire a limitelor puterii sale de apreciere, și chiar un abuz de putere.

În al doilea rând, reclamanta invocă o eroare de calcul, în detrimentul său, în ceea ce privește cheltuielile de transport.

În al treilea rând, reclamanta critică interpretarea și aplicarea eronate de către Comisie a dispozițiilor comunitare, în special ale articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3149/1992 ⁽⁸⁾, o încălcare a principiului proporționalității și a limitelor puterii sale de apreciere.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1591/2001 al Comisiei din 2 august 2001 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de ajutor pentru bumbac (JO L 210, p. 10).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1051/2001 al Consiliului din 22 mai 2001 privind ajutorul pentru producția de bumbac (JO L 148, p. 3).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1123/2004 al Comisiei din 17 iunie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003-2004, a producției efective de bumbac neegrenat, precum și a reducerii prețului-obiectiv care rezultă (JO 2004, L 218, p. 3).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 905/2005 al Comisiei din 16 iunie 2005 de stabilire, pentru anul de comercializare 2004-2005, a producției efective de bumbac neegrenat, precum și a reducerii prețului-obiectiv care rezultă (JO 2005, L 154 p. 3).
- (⁵) Regulamentul (CE) nr. 871/2006 al Comisiei din 15 iunie 2006 de stabilire, pentru anul de comercializare 2005-2006, a producției efective de bumbac neegrenat, precum și a reducerii prețului-obiectiv care rezultă (JO 2006, L 164, p. 3).
- (⁶) Regulamentul (CE) nr. 1486/2002 al Comisiei din 19 august 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1591/2001 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de ajutor pentru bumbac (JO 2002, L 223, p. 3).
- (⁷) Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO 1995, L 158, p. 6).
- (⁸) Regulamentul (CEE) nr. 3149/92 al Comisiei din 29 octombrie 1992 de stabilire a normelor de punere în aplicare a furnizării de alimente din stocurile de intervenție pentru persoanele cele mai defavorizate din Comunitate (JO 1992, L 313, p. 50, Ediție specială 03/vol. 11, p. 174).

Acțiune introdusă la 10 mai 2010 — Monster Cable Products/OAPI — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)

(Cauza T-216/10)

(2010/C 195/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Cable Products, Inc. (Brisbane, USA) (reprezentanți: O. Günzel și W. von der Osten-Sacken, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Live Nation (Music) UK Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 februarie 2010 pronunțate în cauza R 216/2009-1, întrucât calea de atac a fost respinsă;
- respingerea în întregime a opoziției nr. B 754335 formulate împotriva cererii nr. 3333804 de înregistrare a mărcii comunitare „MONSTERS OF ROCK”,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „MONSTER ROCK” pentru produse din clasa 9.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „MONSTERS OF ROCK” înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1313176 pentru produse din clasa 16, marca verbală „MONSTERS OF ROCK” înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1313177 pentru produse din clasa 25, marca verbală „MONSTERS OF ROCK” înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1313178 pentru produse din clasa 26, marca verbală „MONSTERS OF ROCK” înregistrată în Regatul Unit sub nr. 2299141 pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 25, 41 și 43, marca „MONSTERS OF ROCK”, notoriu cunoscută (în sensul articolului 6a din Convenția de la Paris) pe teritoriul vechilor 15 state membre, marca neînregistrată „MONSTERS OF ROCK” utilizată în comerț pe teritoriul vechilor 15 state membre, denumirea comercială „MONSTERS OF ROCK” utilizată în comerț pe teritoriul vechilor 15 state membre.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele contestate și respinge cererea de înregistrare în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) a apreciat în mod greșit identitatea/similitudinea produselor, (ii) nu a luat în considerare deosebirile dintre mărci, în special deosebirile de natură conceptuală și (iii) nu a stabilit întinderea protecției privind semnul anterior.

Acțiune introdusă la 11 mai 2010 — Rautaruukki Oyj/OAPI — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)

(Cauza T-217/10)

(2010/C 195/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Rautaruukki Oyj (Helsinki, Finlanda) (reprezentant: J. Tanhuanpää, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Manuel Vigil Pérez (Madrid, Spania)

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 februarie 2010 în cauza R 1001/2009-2;
- anularea în totalitate a deciziei diviziei de opoziție nr. B 1173707;
- înregistrarea mărcii reclamantului „MONTERREY” pentru toate produsele din clasele 6 și 19, în conformitate cu cererea de înregistrare nr. 5276936 a mărcii comunitare depuse de reclamant;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în acest proces, cât și a celor efectuate în procedura desfășurată în fața camerei de recurs; și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamant în procedura desfășurată în fața camerei de recurs, în cazul în care aceasta va deveni parte în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca verbală „MONTERREY” pentru produse și servicii din clasele 6, 19 și 37

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea nr. 1695663 a mărcii spaniole figurative „MONTERREY” pentru servicii din clasa 37; înregistrarea nr. 1695662 a mărcii spaniole figurative „MONTERREY” pentru servicii din clasa 36

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge în parte calea de atac

Motivele invocate:

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

În temeiul primului motiv, reclamantul susține că decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat similitudinea produselor și a serviciilor.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul consideră că decizia atacată încalcă norma 99 din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a presupus incorect că traducerea unui drept anterior corespunde textului original relevant.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantul susține că decizia atacată încalcă principiul protecției încrederii legitime, principiul egalității de tratament și principiul legalității.

Acțiune introdusă la 12 mai 2010 — DHL International/OAPI — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)

(Cauza T-218/10)

(2010/C 195/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: DHL International GmbH (Bonn, Germania) (reprezentant: K.-U. Jonas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Service Point Solutions, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 februarie 2010 în cauza R 62/2009-2;

— obligarea pârâtului și, dacă este cazul, a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care include elementul verbal „SERVICEPOINT” pentru produse și servicii din clasele 16, 20, 35 și 39.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Service Point Solutions, S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă care include elementul verbal „Service Point” pentru produse și servicii din clasele 8, 9, 16, 20, 35, 38, 39 și 42, marca figurativă care include elementul verbal „service point” pentru produse și servicii din clasa 16 și marca figurativă care include elementul verbal „service point” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ întrucât nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict și încălcarea articolului 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 întrucât camera de recurs nu a luat în considerare diferite înregistrări.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 12 mai 2010 — ratiopharm/OAPI — Nycomed (ZUFAL)

(Cauza T-222/10)

(2010/C 195/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: ratiopharm GmbH (Ulm, Germania) (reprezentant: S. Völker, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: nycomed GmbH (Konstanz, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizarea în cadrul Pieței Interne din 12 martie 2010 din cauza R 874/2008-4;

— obligarea Oficiului pentru Armonizarea în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ZUFAL” pentru produse din clasa 5

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: nycomed GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală comunitară „ZURCAL” pentru produse din clasa 5 și cele trei mărci verbale naționale „ZURCAL” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât între mărcile aflate în conflict nu există un risc de confuzie

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009)

Acțiune introdusă la 18 mai 2010 — Banco Santander/Comisia

(Cauza T-227/10)

(2010/C 195/43)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Santander, SA (Santander, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan, R. Calvo Salinero, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată, în măsura în care prin aceasta se declară că articolul 12 alineatul (5) din Textul consolidat al Legii privind impozitul pe profit (TRLIS) cuprinde elemente ale unui ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1), în măsura în care prin aceasta se declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS cuprinde elemente ale unui ajutor de stat atunci când se aplică în privința achiziționării de participații care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea articolului 4 în măsura în care prin acesta se aplică un ordin de recuperare a ajutoarelor în privința unor operațiuni încheiate anterior publicării în JOUE a deciziei finale atacate prin prezenta acțiune;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia împotriva căreia se formulează prezenta acțiune este cea atacată și în cauzele T-219/10 Autogrill España/Comisia, T-221/10 Iberdrola/Comisia și T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare cu cele invocate în cadrul acelor cauze.

În concret, reclamanta invocă erori de drept în ceea ce privește calificarea juridică a măsurii drept ajutor de stat, identificarea beneficiarului acestei măsuri și stabilirea datei limită pentru recunoașterea încrederii legitime. Reclamanta invocă acest din urmă motiv în măsura în care prin decizia atacată se recunoaște existența unei încrederi legitime, realizându-se însă o distincție

între operațiunile efectuate între data intrării în vigoare a măsurii și data publicării deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare și operațiunile efectuate ulterior.

Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Telefónica/Comisia

(Cauza T-228/10)

(2010/C 195/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Telefónica, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller și J. Domínguez Pérez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Decizia împotriva căreia se formulează prezenta acțiune este cea atacată și în cauzele T-219/10 Autogrill España/Comisia, T-221/10 Iberdrola/Comisia și T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Comisia și T-227/10, Banco Santander/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare cu cele invocate în cadrul acelor cauze.

Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Graf-Syteco/OAPI — Teco Electric & Machinery (SYTECO)

(Cauza T-229/10)

(2010/C 195/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Graf-Syteco GmbH & Co. KG (Tuningen, Germania) (reprezentant: T. Kieser, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Teco Electric & Machinery Co. Ltd (Taipai, Taiwan)

Concluziile reclamantei

- Modificarea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 februarie 2010 din cauza R 230/2009-1 astfel încât să fie respinsă opoziția nr. B 1 112 889 din 5 februarie 2007 întemeiată pe marca germană verbală figurativă nr. 30 327 439, pe marca britanică și nord-irlandeză verbală figurativă nr. 233 226, pe marca verbală figurativă din Benelux nr. 742 535 și pe marca spaniolă verbală figurativă nr. 2 545 860 TECO;
- În subsidiar, anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 februarie 2010 din cauza R 230/2009-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „SYTECO” pentru produse și servicii din clasele 9, 37 și 42

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Teco Electric & Machinery Co. Ltd

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: patru mărci naționale figurative care conțin elementul verbal „TECO”, pentru produse din clasele 7, 9 și 11

Decizia diviziei de opoziție: Adoptă în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există risc de confuzie între mărcile care se opun.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 87, p. 1)

Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Couture Tech Limited/OAPI (reprezentarea unui ecuson ce cuprinde globul, o stea, secera și ciocanul)

(Cauza T-232/10)

(2010/C 195/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Couture Tech Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice) (reprezentant: B. Whyatt, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 martie 2010 în cauza R 1509/2008-2; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marcă figurativă în culori reprezentând un ecuson cu globul pământesc, o stea, secera și ciocanul pentru produse și servicii din clasele 3, 14, 18, 23, 26 și 43 — cererea de înregistrare nr. 5585898

Decizia examinatorului: Respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că decizia în litigiu aduce atingere dispozițiilor articolului 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a făcut o greșită aplicare a acestor dispoziții la cererea de marcă comunitară.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta consideră că, nerecunoscând reclamantei un drept de așteptare legitimă la înregistrarea mărcii sale ca marcă comunitară, decizia atacată nu a aplicat principiul echității.

A acțiune introdusă la 20 mai 2010 — Nike International Ltd/OAPI — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)**(Cauza T-233/10)**

(2010/C 195/47)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Nike International Ltd (Beaverton, USA) (reprezentant: M. De Justo Bailey, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Intermar Simanto Nahmias (Individual Company) (Istanbul, Turcia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 martie 2010 în cauza R 738/2009-1, în măsura în care decizia diviziei de opoziție a fost menținută pentru toate produsele contestate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată; și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, în cazul în care aceasta va deveni parte în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „JUMPMAN” pentru bunuri din clasa 25;

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea nr. 2657489 a mărcii spaniole verbale „JUMP” pentru servicii din clasa 25; înregistrarea nr. 2752145 a mărcii comunitare verbale „JUMP” pentru servicii din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția pentru toate bunurile contestate și respinge cerea în totalitate

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a apreciat în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile în cauză.

A acțiune introdusă la 18 mai 2010 — Ebro Puleva/Comisia**(Cauza T-234/10)**

(2010/C 195/48)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Ebro Puleva, SA (Madrid, Spania) (reprezentați: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan, și R. Calvo Salinero, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se declară că articolul 12 alineatul 5 din TRLIS (textul consolidat al Legii privind impozitul pe societăți) cuprinde elemente de ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se declară că articolul 12 alineatul 5 din TRLIS cuprinde elemente de ajutor de stat în cazul în care se aplică în privința achizițiilor de participații care presupun preluarea controlului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia contestată în prezenta acțiune este aceeași cu cea care face obiectul cauzelor T-219/10 Autogrill España/Comisia, T-221/10 Iberdrola/Comisia și T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cadrul cauzelor menționate.

Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Asociación Española de Banca/Comisia**(Cauza T-236/10)**

(2010/C 195/49)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Asociación Española de Banca (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan și R. Calvo Salinero, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile reclamantei**

- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată, în măsura în care prin aceasta se declară că articolul 12 alineatul (5) din Textul consolidat al Legii privind impozitul pe profit (TRLIS) cuprinde elemente ale unui ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1), în măsura în care prin aceasta se declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS cuprinde elemente ale unui ajutor de stat atunci când se aplică în privința achiziționării de participații care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea articolului 4 în măsura în care prin acesta se aplică un ordin de recuperare a ajutoarelor în privința unor operațiuni încheiate anterior publicării în JOUE a deciziei finale atacate prin prezenta acțiune;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia împotriva căreia se formulează prezenta acțiune este cea atacată și în cauzele T-219/10 Autogrill España/Comisia, T-221/10 Iberdrola/Comisia și T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare cu cele invocate în cadrul acelor cauze.

Acțiune introdusă la 20 mai 2010 — Italia/Comisia**(Cauza T-239/10)**

(2010/C 195/50)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, avvocato dello Stato, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile reclamantei**

- Anularea în temeiul articolului 264 TFUE a Notei de debit a Comisiei Europene, DG Politică regională, nr. 3241001630 din 1 martie 2010, primită la 11 martie 2010, emisă în executarea Deciziei C(2009) 10350 a Comisiei Europene din 22 decembrie 2009, notificată la 23 decembrie 2009, de reducere a contribuției financiare din partea Fondului european de dezvoltare regională, acordate inițial Italiei în favoarea programului operațional POR Puglia, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-223/10 Regione Puglia/Comisia.

Acțiune introdusă la 25 mai 2010 — Industrias Francisco Ivars/OAPI — Motive (Reductoare de viteză)**(Cauza T-246/10)**

(2010/C 195/51)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Industrias Francisco Ivars, SL (Xeraco, Spania) (reprezentanți: E. Caballero Oliver, avocat și A. Sanz-Bermell y Martínez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Motive Srl

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate și, în consecință, respingerea opoziției formulate de MOTIVE S.r.L, precum și declararea validității înregistrării modelului sau desenului industrial comunitar nr. 625702-0001 pentru „reductoare”;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 625702-0001 pentru „reductoare”, din clasa 15/01 (motoare).

Titularul desenului sau modelului industrial comunitar: societatea reclamantă.

Partea care solicită declararea nulității desenului sau modelului industrial comunitar: Motive S.r.L.

Dreptul asupra desenului sau modelului industrial comunitar al părții care solicită declararea nulității: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 73952-0001.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și declară nulitatea desenului sau modelului industrial comunitar în cauză.

Motivele invocate: interpretarea și aplicarea eronate ale articolelor 4, 5 și 7 din Regulamentul nr. 6/2002 privind desenele sau modelele industriale comunitare.

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2010 — Franța/Comisia

(Cauza T-74/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/52)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 102, 1.5.2009.

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2010/C 195/39	Cauza T-216/10: Acțiune introdusă la 10 mai 2010 — Monster Cable Products/OAPI — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)	25
2010/C 195/40	Cauza T-217/10: Acțiune introdusă la 11 mai 2010 — Rautaruukki Oyj/OAPI — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)	26
2010/C 195/41	Cauza T-218/10: Acțiune introdusă la 12 mai 2010 — DHL International/OAPI — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)	26
2010/C 195/42	Cauza T-222/10: Acțiune introdusă la 12 mai 2010 — ratiopharm/OAPI — Nycomed (ZUFAL)	27
2010/C 195/43	Cauza T-227/10: Acțiune introdusă la 18 mai 2010 — Banco Santander/Comisia	28
2010/C 195/44	Cauza T-228/10: Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Telefónica/Comisia	28
2010/C 195/45	Cauza T-229/10: Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Graf-Syteco/OAPI — Teco Electric & Machinery (SYTECO)	28
2010/C 195/46	Cauza T-232/10: Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Couture Tech Limited/OAPI (reprezentarea unui ecuson ce cuprinde globul, o stea, secera și ciocanul)	29
2010/C 195/47	Cauza T-233/10: Acțiune introdusă la 20 mai 2010 — Nike International Ltd/OAPI — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)	30
2010/C 195/48	Cauza T-234/10: Acțiune introdusă la 18 mai 2010 — Ebro Puleva/Comisia	30
2010/C 195/49	Cauza T-236/10: Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Asociación Española de Banca/Comisia	31
2010/C 195/50	Cauza T-239/10: Acțiune introdusă la 20 mai 2010 — Italia/Comisia	31
2010/C 195/51	Cauza T-246/10: Acțiune introdusă la 25 mai 2010 — Industrias Francisco Ivars/OAPI — Motive (Reductoare de viteză)	31
2010/C 195/52	Cauza T-74/09: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2010 — Franța/Comisia	32

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

